„EDUCAȚIE ÎNSEAMNĂ, NEÎNDOIOS, ȘI EDUCAȚIE FIZICĂ"

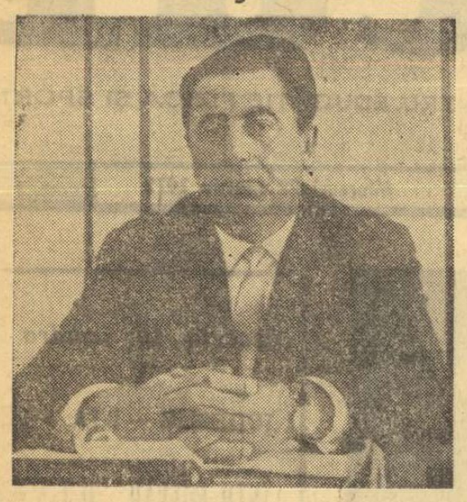

Interviu cu tovarășul Gheorghe GHINEA, prim-secretar al Comitetului județean de partid, președintele Consiliului popular județean Botoșani

Conducerea și organizarea întregii activități politico-educative revine nemijlocit — așa cum se subliniază pe bună dreptate în documentele de partid — birourilor și comitetelor județene de partid, organelor de partid de la toate nivelurile.

Aceasta înseamnă, în fapt, asigurarea posibilităților de participare largă și multilaterală a tuturor cetățenilor la rezolvarea treburilor obștești, sporirea responsabilității lor sociale. Și sportul constituie o activitate socială.

În acest context am înscris interviul de față.

— Ce rol credeți că trebuie să aibă, stimate tovarășe prim-secretar, educația fizică și sportul în contextul realităților unui județ?

— Dacă ar fi să dau o apreciere misiunii activității de educație fizică și sport, ar trebui să nu mă opresc la ceea ce reprezintă aceasta pentru un județ, ci să privesc lucrurile printr-o prismă mai amplă. Mai întîi de toate, educație înseamnă, neîndoios, și educație fizică! Așa deci, educația fizică este o componentă, și nu cea din urmă, a întregii și uriașei activități de educare ce cuprinde azi cele mai largi categorii de oameni ai muncii din toată țara. Apoi sportul vine în întîmpinarea nevoii imperioase de mișcare, atita timp cît activitățile obișnuite ale oamenilor, ale unor profesii, sînt astăzi suficient de lipsite de mobilitate. Nu spun specialiștii că trebuie să luptăm împotriva a ceea ce ei numesc cei trei „S" — sedentarismul, surmenajul, supraalimentația? Dacă vreți, sportul are sarcini... economice: oameni viguroși, sănătoși, sînt mai productivi, au o mai mare longevitate fizică și profesională. Un om vital și antrenat produce în mai puține ore mai mult decît un „nesportiv" — să-i zicem — în întreaga zi de muncă. În sfîrșit, să ne gîndim la sport ca la un foarte eficace mijloc de recreare. În primul rînd pentru cei care îl practică, dar aș zice că și pentru spectatorii competițiilor.

Așadar, de oameni sănătoși, de oameni puternici și antrenați are nevoie țara, are nevoie și un județ ca al nostru, în plină afirmare economică și în alte multe domenii, inclusiv în sport.

— Din orizontul acestor deziderate, cum apreciați dv. mișcarea sportivă din județul Botoșani?

— Ca în orice județ tînăr, sportul botoșenean este în plin efort de căutare a unor posibilități de afirmare pe plan național, dar și de amplificare a bazei sale de masă. Continuînd o frumoasă tradiție a sportului pe aceste locuri — chiar dacă mai puțin cunoscută — sportul de performanță de la noi s-a manifestat în acești ani prin prezența unor formații în competiții de nivel divizionar, prin participarea cu succes a unor sportivi la concursuri naționale și uneori — chiar dacă mai rar — la întreceri internaționale. Avem în județ echipe divizionare de fotbal, handbal, baschet, volei, există o permanentă preocupare a antrenorilor de îmbunătățire a recordurilor județene de atletism, au luat ființă noi secții de performanță: lupte, box.

La acestea se adaugă reușitele noastre în ceea ce privește lărgirea ariei de cuprindere a sportului de masă. Ca să aducem discuția într-un plan al concretizărilor, aș spune că în anii 1969 și 1970, în întrecerea dintre consiliile județene, C.J.E.F.S. Botoșani a ocupat locuri fruntașe: al treilea și apoi al doilea. Se organizează, la noi, duminici culturale, dar și sportive, o întrecere concurs cu genericul „Avem musafiri în sat", diferite întreceri dotate cu cupe, care au loc în întreprinderi, în școli și la sate.

Din alt punct de vedere, Botoșanii se manifestă ca un bun și ospitalier organizator al unor competiții de anvergură, la care au participat — și vor participa — sportivi de notorietate națională ca și sportivi de peste hotare. Au avut loc aici turneul speranțelor olimpice la volei, o dublă întîlnire de volei a reprezentativei române cu cea a Japoniei, o „zonă" și o finală a campionatului național de oină, o finală de atletism a juniorilor, alte întreceri care au făcut o bună propagandă sportului printre spectatori. Apoi și sportivii botoșăneni — echipe de baschet, fotbal, atleți — au întîlniri, intrate acum în tradiție, cu sportivi din Polonia, Cehoslovacia.

— Ce perspective întrevedeți sportului botoșănean?

— Să începem din nou cu obiective concrete. În actualul cincinal, la Botoșani vor lua ființă — evident cu sprijinul C.N.E.F.S. — un club sportiv teritorial de performanță, o școală sportivă de elevi, va crește numărul de grupe la secția de sport a liceului nr. 1 din Dorohoi, va fi înființat un centru de copii și juniori la fotbal (chiar în acest an), în sfîrșit, vom avea un liceu de specialitate cu program de educație fizică. Însăși dezvoltarea industrială și în general economică a județului în acest cincinal va stimula o proporțională evoluție a mișcării sportive de performanță și de masă. Avem în vedere și diversificarea continuă a activității, prin apariția și dezvoltarea altor ramuri sportive, între care înotul, popicele, radioamatorismul, rachetomodelismul, tenisul de cîmp etc. Trebuie să ne gîndim totuși, că nu vom putea avea succese rapide, că încă depindem de creșterea bazei materiale, a numărului cadrelor calificate — profesori și antrenori — de experiența care are nevoie de un timp pentru a se consolida, de munca de prospectare și de depistare a elementelor dotate.

— Ați formulat, ca o condiție a dezvoltării mișcării sportive, dependența sa de baza materială a sportului din județ. Ce credeți că trebuie să se întreprindă pentru ca această bază materială să țină pasul cu dezvoltarea generală a județului, cu nevoile sportului local?

— Să apreciem, mai întîi, că o bază materială există, pentru unele ramuri sportive chiar de ajuns de bogată. În Botoșani, avem o sală de sport, care poate rivaliza cu cele mai bune din țară. Avem stadioane și terenuri bune la Dorohoi, la Botoșani, la Săveni. Aș sublinia aici că în județ există un continuu interes, o largă inițiativă și emulație pentru construirea și amenajarea unor baze sportive prin muncă patriotică și, între altele, aș exemplifica: strandul din Botoșani, bazinul de înot de la Liceul „M. Eminescu", sala de sport de la Școala generală nr. 6, complexul sportiv de pe lîngă Fabrica „Siretul" din Bucecea, reamenajarea stadionului municipal. Cred că organele cu responsabilități în sport — C.J.E.F.S., consiliile populare, sindicatele, comitetele U.T.C., școlile, organizațiile de pionieri — vor trebui să manifeste mai multă străduință în respectarea îndatoririlor ce le revin prin Legea sportului. De asemenea, eforturi mai mari, de natură materială, vor trebui să facă întreprinderile, în sensul că fiecare să aibă o bază proprie de sport și de agrement. Trebuie să se construiască mai multe baze simple în cartierele noi și în sate, toate curțile școlilor să fie amenajate pentru sport, parcurile orașelor și comunelor să ofere posibilități mai largi de destindere sportivă. Firește, în toate acestea, un cuvînt hotărîtor îl au de spus și organizațiile de partid, care trebuie să vegheze la respectarea și aplicarea Legii sportului, să influențeze pozitiv mișcarea sportivă, educația sportivilor. Sîntem convinși că vom beneficia în continuare de sprijinul activ al organelor centrale interesate în sport, al Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, și al federațiilor de specialitate.

Numai unindu-ne eforturile și acordînd sportului și mișcării sportive importanța ce li se cuvin, vom putea obține progresele pe care le scontăm și pe care le vedem mereu mai mari spre satisfacția mulțimii de beneficiari.

	1947	1968	1971
1. Secții afiliate	1	99	172
2. Sportivi legitimați	31	752	2 024
3. Sportivi clasificați			
— I	—	—	21
— a II-a	—	90	166
4. Sportivi în loturile republicane	—	—	13
5. Grupe de copii și juniori	—	8	143
6. Profesori de educație fizică	3	34	50
7. Antrenori	—	6	32
8. Baze sportive	34	78	106

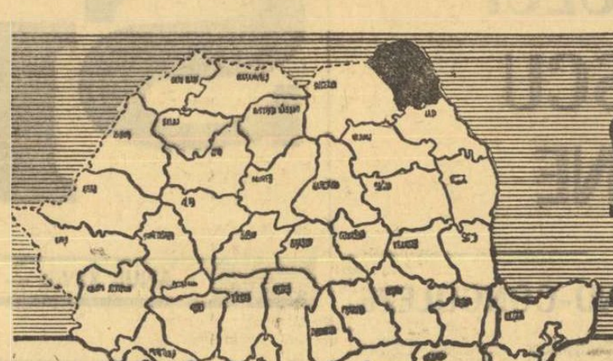

1,5 milioane lei — atît a însumat volumul muncii voluntar-patriotice, efectuată de tineret la stadionul din Botoșani.

1947-1972 SPORTUL ROMÂNESC în 40 de sinteze BOTOȘANI

ieri, azi, mîine

În 1934 Ministerul Educației dădea o circulară ca terenurile de sport ale școlilor din comune să fie vîndute. Azi, fiecare școală din județul Botoșani are la dispoziție un teren de sport. Iată și un exemplu recent. Școala generală nr. 6 din cartierul botoșănean Nicolae Iorga, *construită în urmă cu doi ani, nu avea o bază sportivă corespunzătoare. Din inițiativa comitetului de părinți, susținut de directorul școlii* (Alex. Scobai), *de profesorul de educație fizică* Liviu Covalciuc *și, bineînțeles, de elevi, dornici de sport, școala și copiii cartierului au la dispoziție acum* un micro-complex compus dintr-o sală de sport (cu dimensiunile 28x8x6 m), un teren de fotbal și o groapă de sărituri pentru atletism.

În 1945, în ținuturile Botoșanilor, bazele sportive erau ca și inexistente. Cu ocazia Festivalului mondial al tineretului și studenților, găzduit în anul 1953 de România, elanul constructiv al tineretului nostru, călăuzit de partid, a durat și pe aceste meleaguri lăcașuri ale sportului. A fost un start bun, terenurile s-au înmulțit și apoi au fost modernizate. Numai volumul muncii voluntar-patriotice efectuate de cetățenii municipiului Botoșani pentru transformarea stadionului „1 Mai", în anul trecut într-un complex sportiv, a însumat peste 1,5 milioane lei.

În acest an, la Dorohoi se vor da în folosință o popicărie, terenuri de baschet și handbal bituminizate, toate avînd și amenajările-anexă necesare. Și tot anul 1972 va marca debutul unei noi discipline sportive în cuprinsul județului: înotul. La Botoșani și Dorohoi — bazine în construcție. Iar în perspectivă — la Bucecea.

BASCHETBALISTELE DIN DOROHOI ȘI PAȘII LOR DE... 7 POȘTE!

Mîinile harnice ale dorohoienilor transformă orașul lor într-o așezare modernă, cu toate atributele urbanismului. Sînt cunoscute distincțiile pe care le-a primit Dorohoiul în întrecerea patriotică pentru gospodărirea și înfrumusețarea localităților: mențiune în 1968, premiul II în 1970 și premiul I pe țară în 1971. Un crescendo meritoriu.

În acest context, sportul s-a dezvoltat și el într-un ritm ascendent. Și cota cea mai înaltă printre disciplinele sportive a atins-o la Dorohoi baschetul feminin.

În 1964 a luat ființă, pe lîngă Liceul nr. 1 Dorohoi, prima echipă locală de baschet. Inițiatorul ei —

Ce va aduce viitorul, fetelor de la... „Viitorul" Dorohoi?

profesorul Ilarion Mandache. Formația a primit numele promisiunii: Viitorul. Și comportarea ei a fost, de la început, promițătoare. În 1966 a promovat în divizia B. Un an mai tîrziu, elevele de la Liceul nr. 1 Dorohoi au intrat în prima divizie a baschetului feminin românesc. Pași de șapte poște! În ultimii ani, formația a participat la 14 finale republicane și a susținut patru întîlniri internaționale, în care a avut o bună comportare. Din lotul dorohoian a fost promovată în lotul național Doina Iftimie, iar șapte dintre jucătoarele acestei urbe sînt astăzi componente ale altei echipe divizionare din Moldova, Universitatea Iași. Priceperii și pasiunii dovedite de profesorul I. Mandache i s-au alăturat întru performanță grija și preocuparea pentru sport a conducerii școlii (director: Gheorghe Amarandei) și — aspect definitoriu — a comitetului de părinți.

Pentru dezvoltarea pe mai departe a baschetului, Dorohoiul își propune îmbunătățirea bazei materiale, în primul rînd cu o sală pentru competiții. Încă o promisiune care, sîntem siguri, va deveni realitate.

„PULSUL SPORTULUI" LA BUCECEA

Inginerul **Valeriu Morcov**, secretarul comitetului de partid de la fabrica de zahăr **„Siretul" Bucecea**, își găsește timp, în multitudinea preocupărilor sale profesionale și obștești, să mai joace fotbal în echipa fabricii, participantă în campionatul județean. Inginerul **Dumitru Blaj**, directorul acestei importante unități economice din cuprinsul județului (cu un aport consistent și calitativ la industria alimentară republicană), atent ca întotdeauna la „pulsul" tinerilor muncitori — în marea lor majoritate locuitori ai comunei Bucecea — a propus spre discuția comitetului oamenilor muncii din fabrică alocarea unei cote din beneficiile realizate peste plan dezvoltării bazei sportive. Rămîne doar ca în întîmpinarea acestei dorințe a oamenilor muncii din Bucecea — de altfel, în spiritul legii — să vină și Centrala pentru producerea și industrializarea sfeclei de zahăr — forul tutelar al fabricii — pentru ca zestrea asociației sportive **„Siretul"** să se îmbogățească poate chiar în această vară, cu un bazin de înot de dimensiuni olimpice.

Cînd am fost la Bucecea, trecînd peste dealurile Ipoteștilor lui Eminescu, o vreme însorită, dar rece, dezmierda ținutul. Pe terenul de fotbal gazonat, iarba își mîna mustățile, ici mai stufoase, colo mai rare. Zgura roșie a terenurilor de volei, baschet și handbal părea că privește cu invidie la culoarea de azur ce îmbrăca noua și moderna popicărie în hainele primăverii. Nu de mult inaugurată (în luna noiembrie), popicăria din Bucecea (două piste, două vestiare spațioase, grup sanitar complet) strălucea sub mîna harnicilor gospodari care au ridicat-o cu mîinile lor proprii și cu fondurile alocate de sindicat.

La Bucecea, la fabrica de zahăr, sportul se bucură de un interes unanim. Ce altă chezășie mai trebuie pentru ca și această activitate socială să contribuie nemijlocit, alături de ceilalți factori, la plasarea acestei vechi așezări în procesul modern al urbanizării?

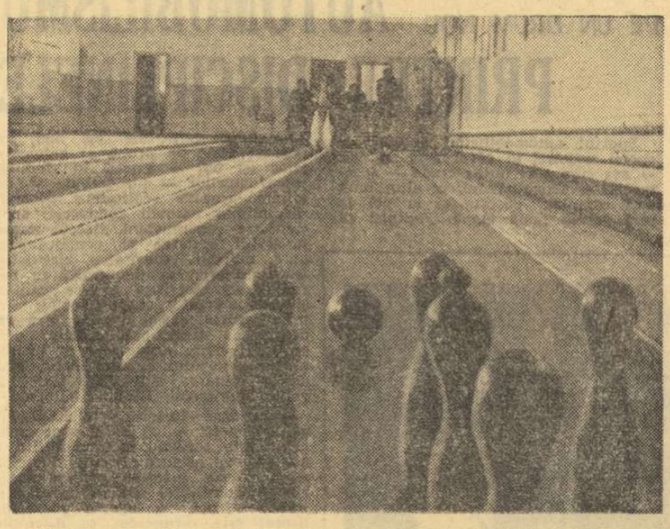

Moderna popicărie, rod al inițiativei și spiritului gospodăresc.

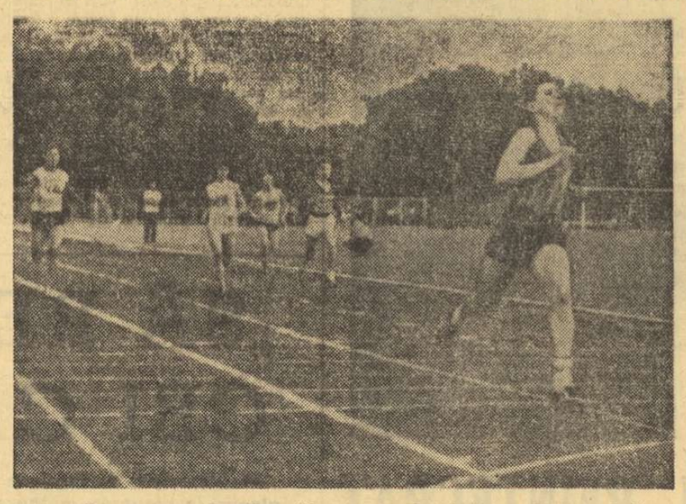

Cu o „floare" (Marcela Gheorghiu), va veni primăvara într-o uzină cu nenumărate fete dornice de sport?

LA „UZINELE TEXTILE MOLDOVA"

FETELE ȘI... DIVIZIA C

Dacă am dedica și noi o rubrică poziției femeii în socialism — așa cum face o prestigioasă revistă săptămînală bucureșteană — un punct de referință ar fi, fără doar și poate, **Uzinele textile Moldova Botoșani**, unde elementul feminin și tot ceea ce ține de feminitate — în sensul deplin al cuvîntului — se află la el acasă. Cu plusurile și minusurile unei asemenea colectivități specifice.

Iată, de pildă, sportul. De ce ne-am mira că într-o uzină cu personal preponderent feminin, președintele asociației sportive este un bărbat (inginerul Mircea Dominte), dacă echipa reprezentativă pentru asociația sportivă „Textila" o constituie... aceea de fotbal? Nu este cumva o mîndrie pentru fetele din uzină că au reprezentanți în divizia C, și că băieții se antrenează cu un fost jucător de primă divizie, inginerul Gh. Faur?

Să nu absolutizăm, totuși. Căci prima sportivă a județului în anul 1971, tînăra atletă **Marcela Gheorghiu** (18 ani), face parte din colectivul uzinei. Și să nu uităm intențiile de viitor, pentru că așa cum ne spunea tovarășa **Elisabeta Fantu**, președinta Comitetului sindicatului de la Uzinele textile Moldova: **„La noi se face sport de mult, acum însă începem să-l facem mai bine!"** Pe ce se bazează această afirmație? În primul rînd pe animarea bazei sportive existente în incinta uzinei (terenuri de volei, baschet și handbal), pe colaborarea cu organizația de tineret (duminicile cultural-sportive din anul trecut de la cabana Rodiu și stîna Baisa, unde aproape 200 de salariați — tineri și vîrstnici, cu familiile lor — s-au dedat mișcării în aer liber, sportului și dansului la... iarbă verde, constituie niște verigi intermediare), și mai ales, pe interesul tinerilor muncitoare pentru sport. **Ing. Mircea Dominte ne-a vorbit despre ecoul favorabil pe care ideea înființării unor echipe de handbal și volei l-a avut în uzină. Dacă acest ecou ar fi captat într-o interesantă competiție „de casă" a asociației, care să angreneze zeci și zeci de tinere salariate ale uzinei, „Textila" Botoșani va depăși, ca interes, granițele diviziei C de fotbal.**

SEMNIFICAȚIA UNOR INIȚIATIVE

„AVEM MUSAFIRI ÎN SAT"

La început, întrecerile dintre tinerii sportivi ai comunelor din județ se desfășurau sub forma duminicilor cultural-sportive. Dar ele se opreau la nivel de comună. Din 1971 însă, C.J.E.F.S. Botoșani (președinte: **Gheorghe Paraschiv**, un inimos și priceput activist sportiv) împreună cu Comitetul județean al culturii și educației socialiste și Comitetul județean U.T.C. au inițiat — pe baza unui regulament original — o întrecere cultural-sportivă sub genericul: „Avem musafiri în sat!" Fiecare comună a fost, prin rotație, organizatoare și gazdă a acestei manifestări. Întrecerile au angrenat un mare număr de echipe la oină (fiecare comună trebuia să aibă o echipă), volei, handbal și fotbal, precum și numeroși tineri în probele de atletism, trîntă etc. Întreceri viu disputate au avut loc în comunele Nicolae Bălcescu, Ibănești, Văcilești, Leorda, Vîrfu Cîmpului, Concești, Dersca, Cordăreni și în multe altele. Manifestările sportive au fost completate de activități culturale, de schimburi de experiență etc., deopotrivă de utile și recreative pentru participanții din satele și comunele județului.

Imaginația înaripată și cunoștințele temeinice dobîndite în școală vor purta pe micii rachetiști botoșăneni spre performanțele de mîine.

„RACHETA MOLDOVEI"

Sîntem la Consiliul județean Botoșani al Organizației Pionierilor. Răsfoim, împreună cu gazdele noastre un voluminos album cu tăieturi din ziare.

Deschidem albumul la pagina I — „Copii, medaliații noștri" — și recunoaștem pe *micii rachetiști din Ionășeni — Vîrfu Cîmpului, de la Mihai Halici, Ion Ancuța și pînă la Mircea Hariga, Ioan și Mircea Iordăchescu, precum și pe profesorul și îndrumătorul lor, Mihai Toma.* La faza județeană a concursului de racheto-modele, desfășurată în 1971, micii sportivi din Ionășeni s-au întors acasă cu 9 din cele 14 diplome oferite de organizatori. La cea de a II-a ediție a concursului interjudețean „Racheta Moldovei" — o frumoasă inițiativă botoșăneană — la care au luat parte reprezentanți a 14 județe și ai Capitalei, locurile I la înălțime și durată au fost ocupate de doi elevi de la Ionășeni. Un lucru interesant: unul dintre copii — Mihai Halici, fiu de țăran, selecționat ca reprezentant al țării noastre la un concurs internațional, în iulie anul trecut, la Paris — a ocupat locul I și a primit medalia de aur. Surprins de talentul elevului român, un general francez l-a invitat să facă o lansare și de pe o rampă adevărată.

Deschidem o altă filă — „Concursul Ex-Terra '71". 20 de rachetiști de la Casa pionierilor Botoșani și de la Școala generală Ionășeni, participanți activi la concurs. Din nou premii, I, II, III...

... Ceea ce ne îndreptățește să vedem în micii sportivi de astăzi, marii sportivi de mîine, specialiști de necontestat în domeniul motoarelor moderne.

Portret de activist obștesc

UN OM ÎNTRE OAMENI

Întrebat fiind ce îl impresionează mai mult în atletism, **Adrian Angheluță** a răspuns fără ezitare: **„Primul start pe care îl iau copiii!"** Cine este Adrian Angheluță? Un pensionar care a muncit o viață întreagă, și căruia dragostea pentru sport i-a conferit și îi conferă acea tinerețe sufletească pentru care îl admiră și îl respectă toți concetățenii. Un portret cu linii definitorii pentru activistul obștesc.

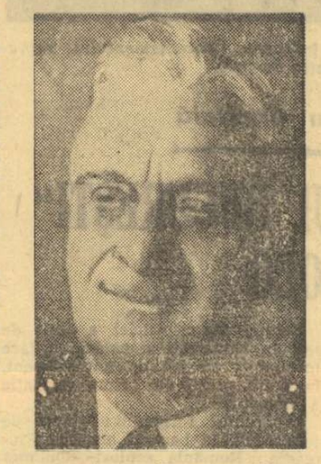

De peste 25 de ani, Adrian Angheluță este activist obștesc, devotat atletismului. **„Atletismul** — susține dînsul — **este temelia sportului".** Și activistul botoșănean muncește cu pasiune și dăruire pentru a așeza cărămidă cu cărămidă la această temelie. A fost președinte al comisiilor de atletism din Dorohoi și Suceava, iar acum se află în fruntea comisiei de resort județene Botoșani. Sub îndrumarea sa au crescut și s-au lansat în arena sportului local și național mulți tineri atleți. Din ultima generație îi amintim pe **Dan Mighiu**, campion balcanic de cros, **Vasile Vatamaniuc**, cîștigător al „Crosului tineretului — 1970" și al „Crosului prieteniei" din Cehoslovacia — 1970, **Constantin Nichifor** (azi la clubul Rapid București), **Dorin Melinte, Marcela Gheorghiu** și alții.

Recent, inimosul președinte al comisiei de organizare a campionatelor naționale de atletism în sală — juniori II, desfășurate în excelente condiții la Botoșani, a dat din nou dovada capacității și dragostei sale pentru sportul preferat.

În 1969, Adrian Angheluță a fost distins cu medalia „Meritul sportiv". O răsplată binemeritată!

Pagină realizată de Paul SLAVESCU, cu concursul corespondenților Gh. JAUCA și Th. UNGUREANU.